

14. I § 30 foretages følgende ændring:
Stk. 4 affattes således:
„En præst i folkekirken er kun pligtig at foretage en vielse, såfremt en af brudefolkene hører til folkekirken. Præsten kan dog nægte at vie en fraskilt. Mener han iøvrigt af religiøse grunde ikke at kunne eller burde foretage en vielse, skal han forelægge biskoppen sagen; denne afgør da efter en undersøgelse af samtlige sagens omstændigheder, om den pågældende præst bør fritages for at foretage vielsen.“
15. § 32 affattes således:
„Borgerlig vielse foretages af landshøvdingen eller den, han dertil bemyndiger.“
16. § 34 affattes således:
„Indgås ægteskab uden forudgående lysning, skal den myndighed, for hvem ægteskabet indgås, påse, at ægteskabsbetingelserne er prøvet.“
17. § 35 affattes således:
„På den for vielsen bestemte dag og tid, der såvidt muligt skal vælges efter brudefolkens ønske, møder disse ved kirkelig vielse i kirken eller på det til kirkelige handlinger indviede sted, og ved borgerlig vielse på det herfor fastsatte sted.
Afvigelse fra det i stk. 1 nævnte sted kan ske efter aftale med den, der skal forrette vielsen.“
18. I § 36 ændres ordene „ved kongelig anordning“ til: „af statsministeren“.
19. § 37, stk. 2, affattes således:
„Nærmere regler herom gives af statsministeren.“
20. I § 38 ændres „29“ til: „30“.
21. § 39 udgår.
22. I § 40 ændres ordene „ved kongelig anordning“ til: „af statsministeren“.
23. § 41 udgår.
24. § 46 affattes således:
„Ved skifte i anledning af ægteskabs omstødelse udtager hver ægtefælle forlods så meget af boet, som svarer til, hvad han har indbragt ved ægteskabets indgåelse eller gennem senere erhvervelse ved arv eller gave. Om fornødent kan der ske en forholdsmæssig afkortning. Det, som den ene ægtefælle har skænket den anden, kan forøres tilbage.“

25. Til § 47, stk. 3, føjes:
„Det kan inddrives på samme måde som underholdsbidrag.“
26. I § 52 indføres efter „§ 68“: „69 a“.
Ordene „samt . . . § 24“ udgår.
Ordene „separationsbevilling at meddele dem af overøvrigheden“ udgår, og i stedet sættes: „der at give dom til separation.“
27. I § 54 foretages følgende ændringer:
Ordene „kongelig bevilling“ ændres til: „dom“ og „bevillingen“ til: „skilsmisse“.
Efter „§ 69“ indføres: „69 a“.
Ordene „samt . . . § 24“ udgår.
28. I § 59, stk. 1, udgår pkt. 2.
29. Som ny § 59 a indføres:
„Dom til skilsmisse efter § 59 bevirker ikke endelig opløsning af ægteskabet, medmindre sagsøgeren mindst 3 måneder og ikke over 10 måneder efter, at dommen er blevet upåankelig, overfor retten fremsætter begæring derom.
Det skal af dommen fremgå, at ægteskabets opløsning ikke er endelig, og udskrift må ikke meddeles uden påtegning herom.
Hvis begæring om skilsmisssens endelighed fremsættes, tilføres der retsbogen bemærkninger herom, og dette påføres senere domsudskrifter.
Foranstående regler finder tilsvarende anvendelse på bevilling til skilsmisse i medfør af § 59, jfr. § 65.“
30. I § 62 foretages følgende ændringer:
I stk. 1, pkt. 1, udgår ordene „af en dansk domstol“. Efter stk. 1, pkt. 1, indføres som nyt pkt.:
„Er ægtefællen dømt ved grønlandsk domstol, kan ægteskabet opløses ved dom, såfremt retten under hensyn til forbrydelsen og den idømte foranstaltningens beskaffenhed skønner, at fortsættelse af ægteskabet ikke bør forøres.“
I pkt. 2 udelades „sådan“.
31. § 65 affattes således:
„I de tilfælde, hvor en ægtefælle er berettiget til at få separation eller skilsmisse ved dom, kan afgørelsen, når begge parter har fremsat begæring derom, og de er enige om ordningen af de i §§ 66, 68—69, 69 a og 70 omhandlede forhold, træffes ved bevilling, der udfærdiges i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.“